

“İDARİ BAŞVURULAR, ZİMNİ RET, SONRADAN GELEN YANIT ve DAVA AÇMA SÜRESİ” BAŞLIKLİ MAKALEYE İLİŞKİN

DEĞERLENDİRME RAPORUNA İLİŞKİN DEĞERLENDİRMELER

Anılan raporun “düzeltilmeyi gerektiren” noktaları şöyle sıralanabilir:

1. Yazar, zımnî ret işlemlerinde dava açma süresinin başlatılmasına ilişkin bir değerlendirmede, Anayasa’nın “*Devlet, işlemlerinde, ilgili kişilerin hangi kanun yolları ve mercilere başvuracağını ve sürelerini belirtmek zorundadır*” hükmünün nasıl kullanılabileceğini açıklamamaktadır. Zımnî reddedilen, yani ortada fiziken bir işlem bulunmayan durumda bu hüküm nasıl uygulanabilecektir? Bu konuda bir açıklık getirilmemektedir. Bir Anayasa hükmü, sırf yeni olduğu için kullanılmaz.

2. Yazar, inceleme konusu çalışmada sadece “*Fransız öğretisine ve yaklaşımları*”na yer verildiğini belirtmektedir. Dikkatli bir okumayla rahatlıkla görülebileceği gibi çalışmada, Fransız öğretisine değil, ülkemizde de kullandığımız bir “hukuksal kurumun” tarihsel kökenlerine yer verilmiştir. Amaç, yeterince kaynak mevcut olmakla birlikte, Fransız öğretisini aktarmak değildir. Zımnî ret kurumu, Fransız kökenli olduğundan, bunun tarihsel gelişimi de zorunlu olarak bu ülke kaynaklarından aktarılmıştır.

3. Yazar, inceleme konusu çalışmada Türk öğretisine hiç değinilmediğini, Uler ve Duran’ın gözardı edildiğini belirtmektedir. Klasik hukuk makalelerinin, şişirilmiş yığma dipnotlarını ve kaynakçalarını görmeye alışık olan gözün, böylesi bir değerlendirme yapması doğaldır. Atıf iki durumda yapılır: Ya doğrudan bir bilgi/olgu aktarımı vardır ya da sözkonusu kaynaklarda ek açıklamalar bulunmaktadır. Bunun dışında, kaynakça şişirmek için atıf yapılmaz.

Yazılmakta olan bir makedir; ders kitabından farklı olarak, okuyucuya bir kaynakça vermeyi amaçlamamaktadır. Süreye ilişkin bir çok kaynak mevcuttur (Sancar’ın AİD’deki önemli yazısını da yazara hatırlamakta yarar var). Bu kaynakları inceleyen yazarın, incelediğini ve yükümlülüğünü yerine getirdiğini göstermek için atıf vermesi gereksizdir. Bilimsel ahlaka aykırı düşülmediği sürece, yani intihal yapılmadığı sürece “atıf” yapma, kaynakça şişirme gereksizdir. “Atıf saplantısı” özgür düşünceyi öldürmektedir.

Bu saplantıyı kırmak amacıyla bilinçli bir tercihin ürünü olan bu çalışmasının, böylesi bir tepki alacağı açıktır.

4. Bunların yanısıra, ülkemizde İdare Mahkemesi kararlarının yayınlanmadığı bedihidir. Yayınlandığı yer konusunda bir atfın bulunmadığı İdare Mahkemesi kararının, yayınlanmadığının belirtilmesi gereksizdir. Ayrıca, yazarken, dil ve anlatım yanlışları yapmak “talihsizlik” sayılmayacak kadar olağandır.

Saygıyla bilgilerinize sunulur.